

tuum inspiravit intellectum ad loquendum et meam incitavit voluntatem ad audiendum. 790

Quia sine illo nihil boni possumus nec velle nec perficere. Ideo semper ad eum toto corde implorandum est: 'Misericordia tua preveniat me, misericordia tua subsequatur me'. ^{Ps. 58, 11. Ps. 22, 6.}

Haec ideo, frater, tibi scripsi, ut scias, si tamen scire potes, qua te caritate diligo; nam me ipsum fateor edicere non posse — forsitan etiam nec tu, qua me diligas — Deus scit, qui hanc infudit cordibus nostris.

Caeterum cognoscas, unanimis frater, turbatas ex parte res me offendisse in patria nec talem invenisse animum novi regis¹ qualem vel speravi vel volui. Tamen aliquid fecimus ammonitionis illi et aliis. Et hodie laboramus contra iniustitiam, prout possumus, cum quibusdam potentibus.

Tamen obsecro in caritate Christi, ne me umquam consolatoriis vel oratoriis dimittas reficere litteris; nec tibi sit durum scribere, quod mihi aviditas est legere. Et parvo tuo labore gaudium mihi facias magnum. Gaudium tibi Deus omnipotens concedat aeternum.

Obsecro, ut mihi demandes, quid in illis agatur partibus et quod sit consilium in palatio² faciendi vel peragendi.

Sequenti vero anno certius aliquid de nobis audies vel videbis. Aestimo tamen nostros et me miseros ituros esse pro pace. Nec ego renuo, si me, indignum digne pretium pacis, dirigere velint. Et si ullatenus scire possis, quae sit causa huius dissensionis inter olim amicos³, mihi noli abscondere. Pacis enim seminatores simus inter populos christianos.

Et quid habeas de puero Bernheri⁴ factum.

Saluta, obsecro, patrem meum Georgium, roga eum, ut non obliviscatur filii sui Alcvini spiritali solatio.

Saluta et Engelberhtum filium, nunc vero ex filio patrem⁵.

Saluta Etuuit patrem meum dilectum et omnes fratres nostros intra moenia sancti Petri⁶ manentes, orantes pro nobis. In aeternum valete.

Hic finem cartae lacrimis faciemus^b obortis^{c 7},

Sed numquam finem sacri faciemus amoris.

10.

Alcvinus Arnoni episcopo Salisburgensi scribit de suo erga eum amore. Laidrado salutem mittit. Aethelredi novi Northanhumbriorum regis causa se in Britannia hoc anno remansurum esse. 790 exeunte anno.

Codd. S 1 fol. 127 — 128 (S 1* fol. 26' — 28), A 1 fol. 9 — 9', A 2 fol. 166 — 166', A 1* p. 13 n. 7^a.
Edd. F 2, J 18. — Migne col. 140.

35 a) Patris A 1, corr. in Patri A 1*. b) fauemus A 1. c) abortis A 1*.

10. a) Lemma: Epistola Albinii magistri ad Aquilam episcopum directa A 1.

1) Aethelredi regis Northanhumbriorum 790—796. J. 2) Caroli I regis Francorum. 3) inter Carolum Francorum et Offam Merciorum reges. 4) de Bernario, Adalhardi fratre. 5) Id argumento esse debet Angilbertum anno 790. factum esse abbatem S. Richarii Centulensem. J. 6) Corbeiae antiquae.
40 7) Cf. Verg. Aen. III, 492, IV, 30, VI, 867, XI, 41; infra ep. 239, Poet. Carol. I, 241: Carminis hic finem etc. — amoris; 267 Carminis hic finem etc. Pectore sed numquam finem faciemus amoris.